

මජ්ඣිමනිකායෙ

මූලපණ්ණාසපාළි

4. මහායමකවග්ගො

(1)

මූලගොසිඨගසුත්තං

මජ්ඣිමනිකායෙ

මූලපණ්ණාසපාළි

4. මහායමකවග්ගො

1. චූළගොසිඨගසුත්තං

325. එවං මෙ සුතං – එකං සමයං භගවා නාදිකෙ විහරති ගිඤ්ජකාවසථෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා ච අනුරුද්ධො ආයස්මා ච නන්දියො ආයස්මා ච කිම්බිලො ගොසිඨගසාලවනදායෙ විහරන්ති. අථ ඛො භගවා සායන්භසමයං පතිසල්ලානා වුට්ඨිතො යෙන ගොසිඨගසාලවනදායො තෙනුපසඬිකම්. අද්දසා ඛො දායපාලො භගවන්තං දුරතොච ආගච්ඡන්තං. දිස්වාන භගවන්තං එතදවොච – “මා, සමණ, එතං දායං පාවිසි. සන්තෙත්ථ තයො කුලපුත්තා අත්තකාමරූපා විහරන්ති. මා තෙසං අඵාසුමකාසී” ති.

අස්සොසි ඛො ආයස්මා අනුරුද්ධො දායපාලස්ස භගවතා සද්ධිං මන්තයමානස්ස. සුත්වාන දායපාලං එතදවොච – “මා, ආචුසො දායපාල, භගවන්තං වාරෙසි. සත්ථා නො භගවා අනුඡ්ඡත්තො” ති. අථ ඛො ආයස්මා අනුරුද්ධො යෙනායස්මා ච නන්දියො ආයස්මා ච කිම්බිලො තෙනුපසඬිකම්; උපසඬිකම්ත්වා ආයස්මන්තඤ්ච නන්දියං ආයස්මන්තඤ්ච කිම්බිලං එතදවොච – “අභික්කමථායස්මන්තො, අභික්කමථායස්මන්තො, සත්ථා නො භගවා අනුඡ්ඡත්තො” ති. අථ ඛො ආයස්මා ච අනුරුද්ධො ආයස්මා ච නන්දියො ආයස්මා ච කිම්බිලො භගවන්තං පච්චුග්ගන්ත්වා – එකො භගවතො පත්තචීවරං පටිග්ගහෙසි, එකො ආසනං පඤ්ඤාපෙසි, එකො පාදොදකං උපට්ඨපෙසි. නිසීදි භගවා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ. නිසඡ්ඡ ඛො භගවා පාදෙ පක්ඛාලෙසි. තෙපි ඛො ආයස්මන්තො භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. එකමන්තං නිසින්තං ඛො ආයස්මන්තං අනුරුද්ධං භගවා එතදවොච –

326. “කච්චි වො, අනුරුද්ධා, ඛමනීයං, කච්චි යාපනීයං, කච්චි පිණ්ඩකෙන න කිලමථා” ති? “ඛමනීයං, භගවා, යාපනීයං, භගවා; න ච මයං, භන්තෙ, පිණ්ඩකෙන කිලමාමා” ති. “කච්චි පන වො, අනුරුද්ධා, සමග්ගා සම්මොදමානා අච්චදමානා

බීරොදකීභූතා අඤ්ඤමඤ්ඤං පියවක්ඛුහි සම්පස්සන්තා විහරො”ති? “තග්ඝ මයං, හන්තෙ, සමග්ගා සම්මොදමානා අවිච්චමානා බීරොදකීභූතා අඤ්ඤමඤ්ඤං පියවක්ඛුහි සම්පස්සන්තා විහරො”ති. “යථා කථං පන තුම්හෙ, අනුරුද්ධා, සමග්ගා සම්මොදමානා අවිච්චමානා බීරොදකීභූතා අඤ්ඤමඤ්ඤං පියවක්ඛුහි සම්පස්සන්තා විහරො”ති? “ඉධ මය්හං, හන්තෙ, එවං හොති – ‘ලාභා චත මෙ, සුලද්ධං චත මෙ, යොහං එචරුපෙහි සබ්බමචාරීහි සද්ධිං විහරාමී’ති. තස්ස මය්හං, හන්තෙ, ඉමෙසු ආයස්මන්තෙසු මෙත්තං කායකම්මං පච්චුපට්ඨිතං ආචි චෙච රහො ච; මෙත්තං චචිකම්මං පච්චුපට්ඨිතං ආචි චෙච රහො ච; මෙත්තං මනොකම්මං පච්චුපට්ඨිතං ආචි චෙච රහො ච. තස්ස මය්හං, හන්තෙ, එවං හොති – ‘යංනුනාහං සකං චිත්තං නික්ඛිපිත්වා ඉමෙසංයෙව ආයස්මන්තානං චිත්තස්ස චසෙන චත්තෙය්‍ය’න්ති. සො ඛො අහං, හන්තෙ, සකං චිත්තං නික්ඛිපිත්වා ඉමෙසංයෙව ආයස්මන්තානං චිත්තස්ස චසෙන චත්තාමි. නානා හි ඛො නො, හන්තෙ, කායා එකඤ්ච පන මඤ්ඤෙ චිත්ත’න්ති.

ආයස්මාපි ඛො නන්දියො භගවන්තං එතදවොච – “මය්හමිපි, හන්තෙ, එවං හොති – ‘ලාභා චත මෙ, සුලද්ධං චත මෙ, යොහං එචරුපෙහි සබ්බමචාරීහි සද්ධිං විහරාමී’ති. තස්ස මය්හං, හන්තෙ, ඉමෙසු ආයස්මන්තෙසු මෙත්තං කායකම්මං පච්චුපට්ඨිතං ආචි චෙච රහො ච, මෙත්තං චචිකම්මං පච්චුපට්ඨිතං ආචි චෙච රහො ච, මෙත්තං මනොකම්මං පච්චුපට්ඨිතං ආචි චෙච රහො ච. තස්ස මය්හං, හන්තෙ, එවං හොති – ‘යංනුනාහං සකං චිත්තං නික්ඛිපිත්වා ඉමෙසංයෙව ආයස්මන්තානං චිත්තස්ස චසෙන චත්තෙය්‍ය’න්ති. සො ඛො අහං, හන්තෙ, සකං චිත්තං නික්ඛිපිත්වා ඉමෙසංයෙව ආයස්මන්තානං චිත්තස්ස චසෙන චත්තාමි. නානා හි ඛො නො, හන්තෙ, කායා එකඤ්ච පන මඤ්ඤෙ චිත්තන්ති.

ආයස්මාපි ඛො කිම්බිලො භගවන්තං එතදවොච – “මය්හමිපි, හන්තෙ, එවං හොති – ‘ලාභා චත මෙ, සුලද්ධං චත මෙ, යොහං එචරුපෙහි සබ්බමචාරීහි සද්ධිං විහරාමී’ති. තස්ස මය්හං, හන්තෙ, ඉමෙසු ආයස්මන්තෙසු මෙත්තං කායකම්මං පච්චුපට්ඨිතං ආචි චෙච රහො ච, මෙත්තං චචිකම්මං පච්චුපට්ඨිතං ආචි චෙච රහො ච, මෙත්තං මනොකම්මං පච්චුපට්ඨිතං ආචි චෙච රහො ච. තස්ස මය්හං, හන්තෙ, එවං හොති – ‘යංනුනාහං සකං චිත්තං නික්ඛිපිත්වා ඉමෙසංයෙව ආයස්මන්තානං චිත්තස්ස චසෙන චත්තෙය්‍ය’න්ති. සො ඛො අහං, හන්තෙ, සකං චිත්තං නික්ඛිපිත්වා ඉමෙසංයෙව

ආයස්මන්තානං චිත්තස්ස වසෙන වත්තාමි. නානා හි බො නො, හන්තෙ, කායා එකඤ්ච පන මඤ්ඤෙ චිත්තන්ති.

“එවං බො මයං, හන්තෙ, සමග්ගා සම්මොදමානා අවිචදමානා බීරොදකීභූතා අඤ්ඤමඤ්ඤං පියවක්ඛුහි සම්පස්සන්තා විහරාමා” ති.

327. “සාධු සාධු, අනුරුද්ධා! කච්චි පන වො, අනුරුද්ධා, අප්පමත්තා ආතාපිනො පහිත්තා විහරාමා” ති? “තග්ග මයං, හන්තෙ, අප්පමත්තා ආතාපිනො පහිත්තා විහරාමා” ති. “යථා කථං පන තුම්හෙ, අනුරුද්ධා, අප්පමත්තා ආතාපිනො පහිත්තා විහරාමා” ති? “ඉධ පන, හන්තෙ, අම්භාකං යො පයමං ගාමතො පිණ්ඩාය පටික්කමති සො ආසනානි පඤ්ඤාපෙති, පාතීයං පරිභොජනීයං උපට්ඨපෙති, අවක්කාරපාතිං උපට්ඨපෙති. යො පච්ඡා ගාමතො පිණ්ඩාය පටික්කමති, සචෙ හොති භුත්තාවසෙසො සචෙ ආකච්චති භුඤ්ජති, නො චෙ ආකච්චති අප්පහරිතෙ වා ඡච්චෙති, අප්පාණකෙ වා උදකෙ ඔපිලාපෙති. සො ආසනානි පටිසාමෙති, පාතීයං පරිභොජනීයං පටිසාමෙති, අවක්කාරපාතිං පටිසාමෙති, හත්තග්ගං සම්මජ්ජති. යො පස්සති පාතීයසංචං වා පරිභොජනීයසංචං වා වච්චසංචං වා රිත්තං තුච්ඡං සො උපට්ඨපෙති. සචස්ස හොති අවිසස්භං, හත්ථවිකාරෙන දුතියං ආමන්තෙත්වා හත්ථවිලඬ්ඝකෙන උපට්ඨපෙම, න ත්චෙච මයං, හන්තෙ, තප්පච්චයා වාචං හින්දාම. පඤ්චාහිකං බො පන මයං, හන්තෙ, සබ්බරත්තිකං ධම්මියා කථාය සන්තිසීදාම. එවං බො මයං, හන්තෙ, අප්පමත්තා ආතාපිනො පහිත්තා විහරාමා” ති.

328. “සාධු සාධු, අනුරුද්ධා! අත්ථි පන වො, අනුරුද්ධා, එවං අප්පමත්තානං ආතාපිනං පහිත්තානං විහරන්තානං උත්තරිමනුස්සධම්මා අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසො අධිගතො ඵාසුචිහාරො” ති? “කිඤ්චි නො සියා, හන්තෙ! ඉධ මයං, හන්තෙ, යාවදෙච ආකච්චාම විච්චිචෙච කාමෙහි විච්චිච අකුසලෙහි ධම්මෙහි සචිත්තකං සච්චාරං විචෙකජං පීතිසුඛං පයමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරාම. අයං බො නො, හන්තෙ, අම්භාකං අප්පමත්තානං ආතාපිනං පහිත්තානං විහරන්තානං උත්තරිමනුස්සධම්මා අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසො අධිගතො ඵාසුචිහාරො” ති.

“සාධු සාධු, අනුරුද්ධා! එතස්ස පන වො, අනුරුද්ධා, විහාරස්ස සමතික්කමාය එතස්ස විහාරස්ස පටිප්පස්සද්ධියා අත්ථඤ්ඤො උත්තරිමනුස්සධම්මා

අලමරියඤාණදස්සනවිසෙසො අධිගතො ඵාසුච්චාරො”ති? “කිඤ්ඨි නො සියා, හන්තෙ!
ඉධ මයං, හන්තෙ, යාවදෙව ආකඨිබ්බම විතක්කච්චාරානං වූපසමා අප්ඤ්ඤානං
සම්පසාදනං වෙනසො එකොදිභාවං අවිතක්කං අච්චාරං සමාධිපං ජිතිසුඛං දුතියං ඤානං
උපසම්පජ්ජ විහරාම. එතස්ස, හන්තෙ, විහාරස්ස සමතික්කමාය එතස්ස විහාරස්ස
පටිප්පස්සද්ධියා අයමඤ්ඤො උත්තරිමනුස්සධම්මා අලමරියඤාණදස්සනවිසෙසො
අධිගතො ඵාසුච්චාරො”ති.

“සාධු සාධු, අනුරුද්ධා! එතස්ස පන වො, අනුරුද්ධා, විහාරස්ස සමතික්කමාය
එතස්ස විහාරස්ස පටිප්පස්සද්ධියා අත්ථඤ්ඤො උත්තරිමනුස්සධම්මා
අලමරියඤාණදස්සනවිසෙසො අධිගතො ඵාසුච්චාරො”ති? “කිඤ්ඨි නො සියා, හන්තෙ!
ඉධ මයං, හන්තෙ, යාවදෙව ආකඨිබ්බම ජිතියා ච විරාගා උපෙක්ඛකා ච විහරාම, සතා ච
සම්පජානා, සුඛඤ්ච කායෙන පටිසංවෙදෙම, යං තං අරියා ආචික්ඛන්ති – ‘උපෙක්ඛකො
සතිමා සුඛච්චාරී’ති තතියං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරාම. එතස්ස, හන්තෙ, විහාරස්ස
සමතික්කමාය එතස්ස විහාරස්ස පටිප්පස්සද්ධියා අයමඤ්ඤො උත්තරිමනුස්සධම්මා
අලමරියඤාණදස්සනවිසෙසො අධිගතො ඵාසුච්චාරො”ති.

“සාධු සාධු, අනුරුද්ධා! එතස්ස පන වො, අනුරුද්ධා, විහාරස්ස සමතික්කමාය
එතස්ස විහාරස්ස පටිප්පස්සද්ධියා අත්ථඤ්ඤො උත්තරිමනුස්සධම්මා
අලමරියඤාණදස්සනවිසෙසො අධිගතො ඵාසුච්චාරො”ති? “කිඤ්ඨි නො සියා, හන්තෙ!
ඉධ මයං, හන්තෙ, යාවදෙව ආකඨිබ්බම සුඛස්ස ච පහානා දුක්ඛස්ස ච පහානා, පුඛ්ඛෙව
සොමනස්සදොමනස්සානං අත්ථචිගමා, අදුක්ඛං අසුඛං උපෙක්ඛාසතිපාරිසුද්ධිං චතුත්ථං
ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරාම. එතස්ස, හන්තෙ, විහාරස්ස සමතික්කමාය එතස්ස විහාරස්ස
පටිප්පස්සද්ධියා අයමඤ්ඤො උත්තරි මනුස්සධම්මා අලමරියඤාණදස්සනවිසෙසො
අධිගතො ඵාසුච්චාරො”ති.

“සාධු සාධු, අනුරුද්ධා! එතස්ස පන වො, අනුරුද්ධා, විහාරස්ස සමතික්කමාය
එතස්ස විහාරස්ස පටිප්පස්සද්ධියා අත්ථඤ්ඤො උත්තරිමනුස්සධම්මා
අලමරියඤාණදස්සනවිසෙසො අධිගතො ඵාසුච්චාරො”ති? “කිඤ්ඨි නො සියා, හන්තෙ!
ඉධ මයං, හන්තෙ, යාවදෙව ආකඨිබ්බම සඛ්ඛසො රූපසඤ්ඤානං සමතික්කමා
පටිසසඤ්ඤානං අත්ථචිගමා නානත්තසඤ්ඤානං අමනසිකාරා ‘අනන්තො ආකාසො’ති
ආකාසානඤ්චායතනං උපසම්පජ්ජ විහරාම. එතස්ස, හන්තෙ, විහාරස්ස සමතික්කමාය

එතස්ස විහාරස්ස පටිපස්සද්ධියා අයමඤ්ඤො උත්තරිමනුස්සධම්මා
අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසො අධිගතො ඵාසුචිහාරො”ති.

“සාධු සාධු, අනුරුද්ධා! එතස්ස පන වො, අනුරුද්ධා, විහාරස්ස සමතික්කමාය
එතස්ස විහාරස්ස පටිපස්සද්ධියා අත්ථඤ්ඤො උත්තරිමනුස්සධම්මා
අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසො අධිගතො ඵාසුචිහාරො”ති? “කිඤ්ඨි නො සියා, හන්තෙ!
ඉධ මයං, හන්තෙ, යාවදෙව ආකච්ඛාම සබ්බසො ආකාසානඤ්ඤාචායනනං සමතික්කම්ම
‘අනන්තං විඤ්ඤාණං’න්ති විඤ්ඤාණඤ්ඤාචායනනං උපසම්පජ්ජ විහරාම. එතස්ස, හන්තෙ,
විහාරස්ස සමතික්කමාය එතස්ස විහාරස්ස පටිපස්සද්ධියා අයමඤ්ඤො
උත්තරිමනුස්සධම්මා අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසො අධිගතො ඵාසුචිහාරො”ති.

“සාධු සාධු, අනුරුද්ධා! එතස්ස පන වො, අනුරුද්ධා, විහාරස්ස සමතික්කමාය
එතස්ස විහාරස්ස පටිපස්සද්ධියා අත්ථඤ්ඤො උත්තරිමනුස්සධම්මා
අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසො අධිගතො ඵාසුචිහාරො”ති? “කිඤ්ඨි නො සියා, හන්තෙ!
ඉධ මයං, හන්තෙ, යාවදෙව ආකච්ඛාම සබ්බසො විඤ්ඤාණඤ්ඤාචායනනං සමතික්කම්ම
‘නත්ථි කිඤ්ඨි’ති ආකිඤ්ඨඤ්ඤායනනං උපසම්පජ්ජ විහරාම. එතස්ස, හන්තෙ, විහාරස්ස
සමතික්කමාය එතස්ස විහාරස්ස පටිපස්සද්ධියා අයමඤ්ඤො උත්තරිමනුස්සධම්මා
අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසො අධිගතො ඵාසුචිහාරො”ති.

“සාධු සාධු, අනුරුද්ධා! එතස්ස පන වො, අනුරුද්ධා, විහාරස්ස සමතික්කමාය
එතස්ස විහාරස්ස පටිපස්සද්ධියා අත්ථඤ්ඤො උත්තරිමනුස්සධම්මා
අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසො අධිගතො ඵාසුචිහාරො”ති? “කිඤ්ඨි නො සියා, හන්තෙ!
ඉධ මයං, හන්තෙ, යාවදෙව ආකච්ඛාම සබ්බසො ආකිඤ්ඨඤ්ඤායනනං සමතික්කම්ම
නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනනං උපසම්පජ්ජ විහරාම. එතස්ස, හන්තෙ, විහාරස්ස
සමතික්කමාය එතස්ස විහාරස්ස පටිපස්සද්ධියා අයමඤ්ඤො උත්තරිමනුස්සධම්මා
අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසො අධිගතො ඵාසුචිහාරො”ති.

329. “සාධු සාධු, අනුරුද්ධා! එතස්ස පන වො, අනුරුද්ධා, විහාරස්ස සමතික්කමාය
එතස්ස විහාරස්ස පටිපස්සද්ධියා අත්ථඤ්ඤො උත්තරිමනුස්සධම්මා
අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසො අධිගතො ඵාසුචිහාරො”ති? “කිඤ්ඨි නො සියා, හන්තෙ!
ඉධ මයං, හන්තෙ, යාවදෙව ආකච්ඛාම සබ්බසො නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනනං
සමතික්කම්ම සඤ්ඤාවෙදයිතනිරොධං උපසම්පජ්ජ විහරාම. පඤ්ඤාය ච නො දිස්වා

ආසවා පරික්ඛණා. එතස්ස, හන්තෙ, විහාරස්ස සමතික්කමාය එතස්ස විහාරස්ස පටිජපස්සද්ධියා අයමඤ්ඤො උත්තරිමනුස්සධම්මා අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසො අධිගතො ඵාසුච්චාරො. ඉමස්මා ච මයං, හන්තෙ, ඵාසුච්චාරා අඤ්ඤං ඵාසුච්චාරං උත්තරිතරං වා පඤ්ඤතරං වා න සමනුපස්සාමා”ති. “සාධු සාධු, අනුරුද්ධා! එතස්මා අනුරුද්ධා ඵාසුච්චාරා අඤ්ඤො ඵාසුච්චාරො උත්තරිතරො වා පඤ්ඤතරො වා නත්ථි”ති.

330. අථ ඛො භගවා ආයස්මන්තඤ්ඤව අනුරුද්ධං ආයස්මන්තඤ්ඤව නන්දියං ආයස්මන්තඤ්ඤව කිම්බිලං ධම්මියා කථාය සන්දස්සෙත්වා සමාදපෙත්වා සමුත්තෙජෙත්වා සම්පහංසෙත්වා උට්ඨායාසනා පක්කාමි. අථ ඛො ආයස්මා ච අනුරුද්ධො ආයස්මා ච නන්දියො ආයස්මා ච කිම්බිලො භගවන්තං අනුසංසාවෙත්වා තතො පටිනිවත්තිත්වා ආයස්මා ච නන්දියො ආයස්මා ච කිම්බිලො ආයස්මන්තං අනුරුද්ධං එතදවොචුං - “කිං නු ඛො මයං ආයස්මතො අනුරුද්ධස්ස ඵචමාරොච්චිභ - ‘ඉමාසඤ්ඤව ඉමාසඤ්ඤව විහාරසමාපත්තිනං මයං ලාභිනො’ති, යං නො ආයස්මා අනුරුද්ධො භගවතො සම්මුඛා යාව ආසවානං ඛයා පකාසෙසී”ති? “න ඛො මෙ ආයස්මන්තො ඵචමාරොචෙසුං - ‘ඉමාසඤ්ඤව ඉමාසඤ්ඤව විහාරසමාපත්තිනං මයං ලාභිනො’ති, අපි ච මෙ ආයස්මන්තානං චෙතසා චෙතො පරිච්ච විදිතො - ‘ඉමාසඤ්ඤව ඉමාසඤ්ඤව විහාරසමාපත්තිනං ඉමෙ ආයස්මන්තො ලාභිනො’ති. දෙවතාපි මෙ එතමත්ථං ආරොචෙසුං - ‘ඉමාසඤ්ඤව ඉමාසඤ්ඤව විහාරසමාපත්තිනං ඉමෙ ආයස්මන්තො ලාභිනො’ති. තං මෙ භගවතා පඤ්ඤාභිපුට්ඨොන ඛ්‍යාකත”න්ති.

331. අථ ඛො දීඝො පරජනො යක්ඛො යෙන භගවා තෙනුපසඪ්ඤාමි; උපසඪ්ඤාමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. එකමන්තං ධීතො ඛො දීඝො පරජනො යක්ඛො භගවන්තං එතදවොච - “ලාභා වත, හන්තෙ, වජ්ජීනං, සුලද්ධලාභා වජ්ජීපජාය, යත්ථ තථාගතො විහරති අරහං සම්මාසම්බුද්ධො, ඉමෙ ච තයො කුලපුත්තා - ආයස්මා ච අනුරුද්ධො, ආයස්මා ච නන්දියො, ආයස්මා ච කිම්බිලො”ති. දීඝස්ස පරජනස්ස යක්ඛස්ස සද්දං සුත්වා භුම්මා දෙවා සද්දමනුස්සාවෙසුං - ‘ලාභා වත, හො, වජ්ජීනං, සුලද්ධලාභා වජ්ජීපජාය, යත්ථ තථාගතො විහරති අරහං සම්මාසම්බුද්ධො, ඉමෙ ච තයො කුලපුත්තා - ආයස්මා ච අනුරුද්ධො, ආයස්මා ච නන්දියො, ආයස්මා ච කිම්බිලො’ති. භුම්මානං දෙවානං සද්දං සුත්වා වාතුමහාරාජිකා දෙවා...පෙ.... තාවතිංසා දෙවා...පෙ.... යාමා දෙවා...පෙ.... තුසිතා දෙවා...පෙ.... නිම්මානරතී දෙවා...පෙ....

පරනිමිතවසවත්තී දෙවා...පෙ.... බ්‍රහ්මකායිකා දෙවා සද්දමනුස්සාවෙසුං - “ලාභා වත, භො, වජ්ජිනං, සුලද්ධලාභා වජ්ජිපජාය, යත්ථ තථාගතො විහරති අරහං සම්මාසම්බුද්ධො, ඉමෙ ච තයො කුලපුත්තා - ආයස්මා ච අනුරුද්ධො, ආයස්මා ච නන්දියො, ආයස්මා ච කිම්බිලො” ති. ඉතිහ තෙ ආයස්මන්තො තෙන බණෙන (තෙන ලයෙන) තෙන මුහුත්තෙන යාවබ්‍රහ්මලොකා විදිතා අහෙසුං.

“එවමෙතං, දීස, එවමෙතං, දීස! යස්මාපි, දීස, කුලා එතෙ තයො කුලපුත්තා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතා, තඤ්චෙපි කුලං එතෙ තයො කුලපුත්තෙ පසන්නචිත්තං අනුස්සරෙය්‍ය, තස්සපස්ස කුලස්ස දීසරත්තං භිතාය සුඛාය. යස්මාපි, දීස, කුලපරිච්චටා එතෙ තයො කුලපුත්තා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතා, සො චෙපි කුලපරිච්චටො එතෙ තයො කුලපුත්තෙ පසන්නචිත්තො අනුස්සරෙය්‍ය, තස්සපස්ස කුලපරිච්චටස්ස දීසරත්තං භිතාය සුඛාය. යස්මාපි, දීස, ගාමා එතෙ තයො කුලපුත්තා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතා, සො චෙපි ගාමො එතෙ තයො කුලපුත්තෙ පසන්නචිත්තො අනුස්සරෙය්‍ය, තස්සපස්ස ගාමස්ස දීසරත්තං භිතාය සුඛාය. යස්මාපි, දීස, නිගමා එතෙ තයො කුලපුත්තා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතා, සො චෙපි නිගමො එතෙ තයො කුලපුත්තෙ පසන්නචිත්තො අනුස්සරෙය්‍ය, තස්සපස්ස නිගමස්ස දීසරත්තං භිතාය සුඛාය. යස්මාපි, දීස, නගරා එතෙ තයො කුලපුත්තා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතා, තඤ්චෙපි නගරං එතෙ තයො කුලපුත්තෙ පසන්නචිත්තං අනුස්සරෙය්‍ය, තස්සපස්ස නගරස්ස දීසරත්තං භිතාය සුඛාය. යස්මාපි, දීස, ජනපදා එතෙ තයො කුලපුත්තා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතා, සො චෙපි ජනපදො එතෙ තයො කුලපුත්තෙ පසන්නචිත්තො අනුස්සරෙය්‍ය, තස්සපස්ස ජනපදස්ස දීසරත්තං භිතාය සුඛාය. සබ්බෙ චෙපි, දීස, ඛත්තියා එතෙ තයො කුලපුත්තෙ පසන්නචිත්තා අනුස්සරෙය්‍ය, සබ්බෙසානම්පස්ස ඛත්තියානං දීසරත්තං භිතාය සුඛාය. සබ්බෙ චෙපි, දීස, බ්‍රාහ්මණා එතෙ තයො කුලපුත්තෙ පසන්නචිත්තා අනුස්සරෙය්‍ය, සබ්බෙසානම්පස්ස බ්‍රාහ්මණානං දීසරත්තං භිතාය සුඛාය. සබ්බෙ චෙපි, දීස, වෙස්සා එතෙ තයො කුලපුත්තෙ පසන්නචිත්තා අනුස්සරෙය්‍ය, සබ්බෙසානම්පස්ස වෙස්සානං දීසරත්තං භිතාය සුඛාය. සබ්බෙ චෙපි, දීස, සුද්දා එතෙ තයො කුලපුත්තෙ පසන්නචිත්තා අනුස්සරෙය්‍ය, සබ්බෙසානම්පස්ස සුද්දානං දීසරත්තං භිතාය සුඛාය. සදෙවකො චෙපි, දීස, ලොකො සමාරකො සබ්බමකො සස්සමණබ්‍රාහ්මණී පජා සදෙවමනුස්සා එතෙ තයො කුලපුත්තෙ පසන්නචිත්තා අනුස්සරෙය්‍ය, සදෙවකස්සපස්ස

ලොකස්ස සමාරකස්ස සබ්බමකස්ස සස්සමණ්ණාභ්මණියා පජාය සදෙවමනුස්සාය
දීඝරත්තං භිතාය සුඛාය. පස්ස, දීඝ, යාවඤ්චෙනෙ තයො කුලපුත්තා බහුජනභිතාය
පටිපන්නා බහුජනසුඛාය ලොකානුකම්පකාය, අත්ථාය භිතාය සුඛාය
දෙවමනුස්සාන''න්ති.

ඉදමචොච භගවා. අත්තමනො දීඝො පරජනො යක්ඛො භගවනො භාසිතං
අභිනන්දීති.

චූළගොසිඨිගසුත්තං පයමං.

වූලගොසිඬගසුත්තවණ්ණනා (අට්ඨකථා)

325. එවං මෙ සුතන්ති වූලගොසිඬගසුත්තං. තත්ථ නාතිකෙ විහරතීති නාතිකා නාම එකං තලාකං නිස්සාය ද්විත්තං වූලපිතිමහාපිතිපුත්තානං ද්වෙ ගාමා, තෙසු එකස්මිං ගාමෙ. ගිඤ්ජකාවසථෙති ඉට්ඨකාමයෙ ආවසථෙ. එකස්මිං කිර සමයෙ භගවා මහාජනසඬගහං කරොන්තො වජ්ජිරට්ඨෙ වාරිකං වරමානො නාතිකං අනුජපත්තො. නාතිකවාසිනො මනුස්සා භගවතො මහාදානං දත්වා ධම්මකථං සුත්වා පසන්තභද්දා, “සත්ථු වසනට්ඨානං කරිස්සාමා” ති මන්තෙත්වා ඉට්ඨකාභෙව භිත්තිසොපානත්ථම්භෙ වාළරුපාදීනි දස්සෙත්තො පාසාදං කත්වා සුධාය ලිම්පිත්වා මාලාකම්මලතාකම්මාදීනි නිට්ඨාපෙත්වා භුම්මත්ථරණමඤ්චපීඨාදීනි පඤ්ඤපෙත්වා සත්ථු නිය්‍යාතෙසුං. අපරාපරං පනෙත්ථ මනුස්සා භික්ඛුසඬසස්ස රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානමණ්ඩපවඬකමාදීනි කාරයිංසු. ඉති සො විහාරො මහා අහොසි. තං සන්ධාය වුත්තං “ගිඤ්ජකාවසථෙ” ති.

ගොසිඬගසාලවනදායෙති තත්ථ එකස්ස ජෙට්ඨකරුක්ඛස්ස ඛන්ධතො ගොසිඬගසණ්ඨානං හුත්වා විටපං උට්ඨති, තං රුක්ඛං උපාදාය සබ්බම්පි තං වනං ගොසිඬගසාලවනන්ති සඬබ්බං ගතං. දායොති අවිසෙසෙන අරඤ්ඤස්සෙනං නාමං. තස්මා ගොසිඬගසාලවනදායෙති ගොසිඬගසාලවනඅරඤ්ඤෙති අත්ථො. විහරන්තීති සාමග්ගිරසං අනුභවමානා විහරන්ති. ඉමෙසඤ්චි කුලපුත්තානං උපරිපණ්ණාසකෙ පුටුජ්ජනකාලො කථිතො, ඉධ බීණාසවකාලො. තදා හි තෙ ලද්ධස්සාදා ලද්ධපතිට්ඨා අධිගතපටිසම්භිදා බීණාසවා හුත්වා සාමග්ගිරසං අනුභවමානා තත්ථ විහරිංසු. තං සන්ධායෙනං වුත්තං.

යෙන	ගොසිඬගසාලවනදායො	තෙනුපසඬකම්ති
ධම්මසෙනාපතිමහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරෙසු වා අසීතිමහාසාවකෙසු වා, අන්තමසො ධම්මහණ්ඩාගාරිකආනන්දත්ථෙරම්පි කඤ්චි අනාමන්තෙත්වා සයමෙව පත්තචීවරං ආදාය අනීකා නිස්සටො හත්ථී විය, යුථා නිස්සටො කාලුසීහො විය, වාතචීන්තො වලාභකො විය එකකොව උපසඬකම්. කස්මා පනෙත්ථ භගවා සයං අගමාසීති? තයො කුලපුත්තා සාමග්ගිරසං අනුභවන්තා විහරන්ති, තෙසං පග්ගණ්හනතො, පච්ඡිමජනනං		

අනුකම්පනතො ධම්මගරුභාවතො ව. එවං කිරස්ස අහොසි - “අහං ඉමෙ කුලපුත්තෙ පග්ගණ්හිත්වා උක්කංසිත්වා පට්ඨන්ථාරං කත්වා ධම්මං නෙසං දෙසෙස්සාමී”ති. එවං තාව පග්ගණ්හනතො අගමාසි. අපරමිපිස්ස අහොසි - “අනාගතෙ කුලපුත්තා සම්මාසම්බුද්ධො සමග්ගවාසං වසන්තානං සන්තිකං සයං ගන්ත්වා පට්ඨන්ථාරං කත්වා ධම්මං කථෙත්වා තයො කුලපුත්තෙ පග්ගණ්හි, කො නාම සමග්ගවාසං න වසෙය්‍යාති සමග්ගවාසං වසිතබ්බං මඤ්ඤමානා බ්‍රහ්මචරීභි පුක්ඛස්සන්තං කරස්සන්ති”ති. එවං පච්ඡිමජනනං අනුකම්පනතොපි අගමාසි. බුද්ධා ච නාම ධම්මගරුතො හොන්ති, සො ච නෙසං ධම්මගරුභාවො රථචිතීතෙ ආවිකතොව. ඉති ඉමස්මා ධම්මගරුභාවතොපි ධම්මං පග්ගණ්හිස්සාමීති අගමාසි.

දායපාලොති අරඤ්ඤපාලො. සො තං අරඤ්ඤං යථා ඉච්ඡිතිච්ඡිතජ්ජදෙසෙන මනුස්සා පච්ඡිත්වා තත්ථ පුජ්ඨං වා ඵලං වා නිය්‍යාසං වා දබ්බසම්භාරං වා න භරන්ති, එවං වතියා පරික්ඛිත්තස්ස තස්ස අරඤ්ඤස්ස යොජිතෙ ද්වාරෙ නිසීදිත්වා තං අරඤ්ඤං රක්ඛති, පාලෙති. තස්මා “දායපාලො”ති චුත්තො. අත්තකාමරූපාති අත්තනො හිතං කාමයමානසභාවා හුත්වා විභරන්ති. යො හි ඉමස්මිං සාසනෙ පබ්බජිත්වාපි වෙජ්ජකම්මදුතකම්මපහිණගමනාදීනං වසෙන ඵකච්ඡිතිඅනෙසනාහි ජීවිකං කජ්ජෙති, අයං න අත්තකාමරූපො නාම. යො පන ඉමස්මිං සාසනෙ පබ්බජිත්වා ඵකච්ඡිතිඅනෙසනං පහාය චතුපාරිසුද්ධිසීලෙ පතිට්ඨාය බුද්ධවචනං උග්ගණ්හිත්වා සජ්ජායධුතඛිතං අධිට්ඨාය අට්ඨතිංසාය ආරම්මණෙසු විත්තරූපියං කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා ගාමන්තං පහාය අරඤ්ඤං පච්ඡිත්වා සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙත්වා විපස්සනාය කම්මං කුරුමානො විභරති, අයං අත්තකාමො නාම. තෙපි තයො කුලපුත්තා ඵවරූපා අහෙසුං. තෙන චුත්තං - “අත්තකාමරූපා විභරන්ති”ති.

මා තෙසං අභාසුමකාසීති තෙසං මා අභාසුකං අකාසීති භගවන්තං වාරෙසි. එවං කිරස්ස අහොසි - “ඉමෙ කුලපුත්තා සමග්ගා විභරන්ති, ඵකච්චස්ස ච ගතට්ඨානෙ භණ්ඩනකලභව්වාදා වත්තන්ති, තිබ්බිණ්ඩගො වණ්ඩගොණො විය ඔච්ඡිකුන්තො විවරති, අපේකමග්ගෙන ද්විත්තං ගමනං න හොති, කදාවි අයමිපි එවං කරොන්තො ඉමෙසං කුලපුත්තානං සමග්ගවාසං හින්දෙය්‍ය. පාසාදිකො ච පනෙස සුවණ්ණවණ්ණො සුරසගිද්ධො මඤ්ඤෙ, ගතකාලතො පට්ඨාය පණ්ණදායකානං අත්තනො උපට්ඨාකානඤ්ච වණ්ණකථනාදීහි ඉමෙසං කුලපුත්තානං අජ්ජමාදවිභාරං හින්දෙය්‍ය.

වසනට්ඨානානි වාපි එතෙසං කුලපුත්තානං නිබද්ධානි පරිච්ඡින්නානි තිස්සො ච පණ්ණසාලා තයො වඬ්කමා තීණි දිවාට්ඨානානි තීණි මඤ්චපීයානි. අයං පන සමණො මහාකායො වුඬ්ඵතරො මඤ්ඤෙ භවිස්සති. සො අකාලෙ ඉමෙ කුලපුත්තෙ සෙනාසනා වුට්ඨාපෙස්සති. එවං සබ්බථාපි එතෙසං අභාසු භවිස්සති”ති. තං අනිච්ඡන්තො, “මා තෙසං අභාසුකමකාසී”ති භගවන්තං වාරෙසි.

කිං පනෙස ජානන්තො වාරෙසි, අජානන්තොති? අජානන්තො. කිඤ්චාපි හි තථාගතස්ස පටිසන්ධිග්ගහණතො පට්ඨාය දසසහස්සවක්කවාලකම්පනාදීනි පාටිභාරියානි පවත්තිංසු, අරඤ්ඤවාසීනො පන දුබ්බලමනුස්සා සකම්මප්පසුතා තානි සල්ලක්ඛෙනුං න සක්කොන්ති. සම්මාසම්බුද්ධො ච නාම යදා අනෙකහික්ඛුසහස්සපරිවාරො ඛ්‍යාමප්පභාය අසීතිඅනුඛ්‍යාඤ්ජනෙහි ද්වත්තිංසමභාසුරිසලක්ඛණසිරියා ච බුද්ධානුභාවං දස්සෙන්නො විචරති, තදා කො එසොති අපුච්ඡන්වාච ජානිතබ්බො හොති. තදා පන භගවා සබ්බමපි තං බුද්ධානුභාවං විචරගබ්බෙන පටිච්ඡාදෙත්වා වලාභකගබ්බෙන පටිච්ඡන්තො පුණ්ණවන්දො විය සයමෙව පත්තවිචරමාදාය අඤ්ඤාතකචෙසෙන අගමාසි. ඉති තං අජානන්තොච දායපාලො නිවාරෙසි.

එතදවොචාති ටෙරො කිර මා සමණාති දායපාලස්ස කථං සුත්වාච චින්තෙසි – “මයං තයො ජනා ඉධ විහරාම, අඤ්ඤෙ පබ්බජිතා නාම නත්ථී, අයඤ්ච දායපාලො පබ්බජිතෙන විය සද්ධිං කථෙති, කො නු ඛො භවිස්සති”ති දිවාට්ඨානතො වුට්ඨාය ද්වාරෙ යත්වා මග්ගං ඔලොකෙන්නො භගවන්තං අද්දස. භගවාපි ටෙරස්ස සහ දස්සනෙනෙව සරීරොභාසං මුඤ්චි, අසීතිඅනුඛ්‍යාඤ්ජනවිරාජිතා ඛ්‍යාමප්පභා පසාරිතසුචණ්ණපටො විය විරොචිත්ථං. ටෙරො, “අයං දායපාලො එණකතං ආසිච්ඡං ගීවාය ගහෙනුං හත්ථං පසාරෙන්නො විය ලොකෙ අග්ගපුග්ගලෙන සද්ධිං කථෙන්නොච න ජානාති, අඤ්ඤාතරහික්ඛුනා විය සද්ධිං කථෙති”ති නිවාරෙන්නො එතං, “මා, ආවුසො දායපාලා”තිආදිච්චනං අවොච.

තෙනුපසඬ්කමීති කස්මා භගවතො පච්චුග්ගමනං අකත්වා උපසඬ්කමී? එවං කිරස්ස අහොසි – “මයං තයො ජනා සමග්ගවාසං වසාම, සවාහං එකකොච පච්චුග්ගමනං කරිස්සාමි, සමග්ගවාසො නාම න භවිස්සති”ති පියමිත්තෙ ගහෙත්වාච පච්චුග්ගමනං කරිස්සාමි. යථා ච භගවා මය්හං පියො, එවං සභායානමපි මෙ පියොති, තෙහි සද්ධිං

පව්වුග්ගමනං කාතුකාමො සයං අකත්වාච උපසඬකමි. කෙච් පන තෙසං ථෙරානං පණ්ණසාලද්වාරෙ වඬකමනකොටියා භගවතො ආගමනමග්ගො හොති, තස්මා ථෙරො තෙසං සඤ්ඤං දදමානොච ගතොති. අභික්කමටාති ඉතො ආගච්ඡට. පාදෙ පක්ඛාලෙසීති විකසිතපදුමසන්තීහෙහි ජාලහත්ථෙහි මණ්ඩණ්ණං උදකං ගහෙත්වා සුවණ්ණවණ්ණෙසු පිට්ඨිපාදෙසු උදකමහිසිඤ්චිත්වා පාදෙන පාදං සංසන්තො පක්ඛාලෙසී. බුද්ධානං කායෙ රජොජල්ලං නාම න උපලිම්පති, කස්මා පක්ඛාලෙසීති? සරිරස්ස උතුග්ගහණත්ථං, තෙසඤ්ච විත්තසම්පහංසනත්ථං. අම්හෙහි අභිභටෙන උදකෙන භගවා පාදෙ පක්ඛාලෙසී, පරිභොගං අකාසීති තෙසං හික්ඛුනං බලවසොමනස්සවසෙන විත්තං පිණ්ණං හොති, තස්මා පක්ඛාලෙසී. ආයස්මන්තං අනුරුද්ධං භගවා එතදවොචාති යො කිර තෙසං වුඩ්ඪතරො.

326. තස්ස සඬගහෙ කතෙ සෙසානං කතොච හොතීති ථෙරඤ්ඤෙච එතං කචචි වො අනුරුද්ධාතිආදිවචනං අවොච. තත්ථ කචචීති පුච්ඡනත්ථෙ නිපාතො. වොති සාමිච්චනං. ඉදං වුත්තං හොති – කචචි අනුරුද්ධා තුම්භාකං බමනීයං, ඉරියාපථො වො බමති? කචචි යාපනීයං, කචචි වො ජීවිතං යාපෙති සට්ඨති? කචචි පිණ්ඩකෙන න කිලමථ, කචචි තුම්භාකං සුලභපිණ්ඩං, සම්පත්තෙ වො දිස්වා මනුස්සා උඵඬකයාගුං වා කටච්ඡුහික්ඛං වා දාතබ්බං මඤ්ඤන්තීති හික්ඛාචාරචත්තං පුච්ඡති. කස්මා? පච්චයෙන අකිලමන්තෙන හි සක්කා සමණධම්මො කාතුං, චත්තමෙච වා එතං පබ්බජිතානං. අථ තෙන පටිච්චනෙ දිත්තෙ, “අනුරුද්ධා, තුම්භෙ රාජපබ්බජිතා මහාපුඤ්ඤා, මනුස්සා තුම්භාකං අරඤ්ඤෙ වසන්තානං අදත්වා කස්ස අඤ්ඤස්ස දාතබ්බං මඤ්ඤස්සන්ති, තුම්භෙ පන එතං භුඤ්ඡන්වා කිං නු ඛො මිගපොතකා විය අඤ්ඤමඤ්ඤං සඬසට්ඨෙත්තා විහරථ, උදාහු සාමග්ගිභාවො වො අත්ථි”ති සාමග්ගිරසං පුච්ඡන්තො, කචචි පන වො, අනුරුද්ධා, සමග්ගාතිආදිමාහ.

තත්ථ බීරොදකීභුතාති යථා බීරඤ්ච උදකඤ්ච අඤ්ඤමඤ්ඤං සංසන්දති, විසුං න හොති, එකත්තං විය උපෙති, කචචි එවං සාමග්ගිවසෙන එකත්තුපගච්චත්තුප්පාදා විහරටාති පුච්ඡති. පියවක්ඛුහීති මෙත්තවිත්තං පව්වුපට්ඨපෙත්වා ඔලොකනචක්ඛුහී පියවක්ඛුහී නාම. කචචි තථාරුපෙහි චක්ඛුහී අඤ්ඤමඤ්ඤං සම්පස්සන්තා විහරටාති පුච්ඡති. තග්ඝාති එකංසත්ථෙ නිපාතො. එකංසෙන මයං, හන්තෙති වුත්තං හොති. යථා කථං පනාති එත්ථ යථාති නිපාතමත්තං. කථන්ති කාරණපුච්ඡා. කථං පන තුම්භෙ එවං

විහරට, කෙන කාරණෙන විහරට, තං මෙ කාරණං බුට්ඨානි චුත්තං හොති. මෙත්තං කායකම්මන්ති මෙත්තචිත්තවසෙන පචත්තං කායකම්මං. ආචී වෙච රහො වානි සම්මුඛා වෙච පරම්මුඛා ව. ඉතරෙසුපි එසෙව නයො.

තත්ථ සම්මුඛා කායචචීකම්මානි සහවාසෙ ලබ්භන්ති, ඉතරානි විජ්ජවාසෙ. මනොකම්මං සබ්බත්ථ ලබ්භති. යඤ්භි සහවසන්තෙසු එකෙන මඤ්චපීඨං වා දාරුභණ්ඩං වා මත්තිකාභණ්ඩං වා බහි දුන්තික්ඛිත්තං හොති, තං දිස්වා කෙනිදං වළඤ්ජිත්තන්ති අවඤ්ඤං අකත්වා අත්තනා දුන්තික්ඛිත්තං විය ගහෙත්වා පටිසාමෙන්තස්ස පටිජග්ගිතබ්බයුත්තං වා පන යානං පටිජග්ගන්තස්ස සම්මුඛා මෙත්තං කායකම්මං නාම හොති. එකස්මිං පක්කන්තෙ තෙන දුන්තික්ඛිත්තං සෙනාසනපටික්ඛාරං තථෙච නික්ඛිපන්තස්ස පටිජග්ගිතබ්බයුත්තට්ඨානං වා පන පටිජග්ගන්තස්ස පරම්මුඛා මෙත්තං කායකම්මං නාම හොති. සහවසන්තස්ස පන තෙහි සද්ධිං මධුරං සම්මොදනීයං කථං පටිසන්ථාරකථං සාරණීයකථං ධම්මීකථං සරභඤ්ඤං සාකච්ඡං පඤ්භපුච්ඡනං පඤ්භවිස්සජ්ජනන්ති එවමාදිකරණෙ සම්මුඛා මෙත්තං වචීකම්මං නාම හොති. ථෙරෙසු පන පක්කන්තෙසු මය්භං පියසභායො නන්දියත්ථෙරො කිම්බිලත්ථෙරො එවං සීලසම්පන්නො, එවං ආචාරසම්පන්නොතිආදිගුණකථනං පරම්මුඛා මෙත්තං වචීකම්මං නාම හොති. මය්භං පියමිත්තො නන්දියත්ථෙරො කිම්බිලත්ථෙරො අචෙරො හොතු, අඛ්ඛාපජ්ජො සුඛී හොතුති එවං සමන්තාභරතො පන සම්මුඛාපි පරම්මුඛාපි මෙත්තං මනොකම්මං හොතියෙව.

නානා හී බො නො, හන්තෙ, කායානි කායඤ්භි පිට්ඨං විය මත්තිකා විය ච ඔමද්දිත්වා එකතො කාතුං න සක්කා. එකඤ්ච පන මඤ්ඤෙ චිත්තන්ති චිත්තං පන නො හිතට්ඨෙන නිරන්තරට්ඨෙන අචිග්ගහට්ඨෙන සමග්ගට්ඨෙන එකමෙවානි දස්සෙති. කථං පනෙතං සකං චිත්තං නික්ඛිපිත්වා ඉතරෙසං චිත්තවසෙන චත්තිංසුති? එකස්ස පත්තෙ මලං උට්ඨහති, එකස්ස චීවරං කිලිට්ඨං හොති, එකස්ස පරිභණ්ඩකම්මං හොති. තත්ථ යස්ස පත්තෙ මලං උට්ඨීතං, තෙන මමාවුසො, පත්තෙ මලං උට්ඨීතං පචිතුං වට්ටතීති චුත්තෙ ඉතරෙ මය්භං චීවරං කිලිට්ඨං ධොවිතබ්බං, මය්භං පරිභණ්ඩං කාතබ්බන්ති අචත්වා අරඤ්ඤං පචිසිත්වා දාරුනි ආහරිත්වා ඡන්දිත්වා පත්තකටාහෙ පරිභණ්ඩං කත්වා තතො පරං චීවරං වා ධොවන්ති, පරිභණ්ඩං වා කරොන්ති. මමාවුසො, චීවරං

කිලිටිය. ධොවිතුං වට්ටනි, මම පණ්ණසාලා උක්ලාපා පරිභණ්ඩං කාතුං වට්ටනීති පයමතරං ආරොච්ඡෙපි එසෙව නයො.

327. සාධු සාධු, අනුරුද්ධාති හගවා හෙට්ඨා න ව මයං, හන්තෙ, පිණ්ඩකෙන කිලම්මිහාති චුත්තෙ න සාධුකාරමදාසි. කස්මා? අයඤ්ඨි කබලීකාරො ආභාරො නාම ඉමෙසං සත්තානං අපායලොකෙපි දෙවමනුස්සලොකෙපි ආචිණ්ණසමාවිණ්ණොව. අයං පන ලොකසන්තිවාසො යෙභුයොන විවාදපක්ඛන්දො, අපායලොකෙ දෙවමනුස්සලොකෙපි ඉමෙ සත්තා පටිච්චරුද්ධා එව, එතෙසං සාමග්ගිකාලො දුල්ලහො, කදාව්දෙව හොතීති සමග්ගවාසස්ස දුල්ලහත්තා ඉධ හගවා සාධුකාරමදාසි. ඉදානි තෙසං අප්පමාදලක්ඛණං පුච්ඡන්තො කච්චි පන වො, අනුරුද්ධාතිආදිමාහ. තත්ථ වොති නිපාතමත්තං පච්චත්තවචනං වා, කච්චි තුම්හෙති අත්ථො. අම්මාකන්ති අම්මෙභු තීඝු ජනෙඝු. පිණ්ඩාය පටික්කමතීති ගාමෙ පිණ්ඩාය වරින්වා පච්චාගච්ඡති. අවක්කාරපාතින්ති අතිරෙකපිණ්ඩපාතං අපනොත්වා යපනත්ථාය එකං සමුග්ගපාතිං ධොවිත්වා යපෙති.

යො පච්ඡාති තෙ කිර ථෙරා න එකතොව භික්ඛාවාරං පවිසන්ති, ඵලසමාපත්තිරතා හෙනෙ. පාතොව සරීරප්පට්ඨගතං කත්වා වත්තප්පට්ඨන්ති. පුරෙත්වා සෙනාසනං පවිසිත්වා කාලපරිච්ඡෙදං කත්වා ඵලසමාපත්තිං අප්පෙත්වා නිසීදන්ති. තෙඝු යො පයමතරං නිසිත්තො අත්තනො කාලපරිච්ඡෙදවසෙන පයමතරං උට්ඨාති; සො පිණ්ඩාය වරින්වා පටිනිවත්තො හත්තකිච්චට්ඨානං ආගන්ත්වා ඡානාති – “ද්වෙ භික්ඛු පච්ඡා, අභං පයමතරං ආගතො”ති. අථ පත්තං පිද්ධිත්වා ආසනපඤ්ඤාපනාදීති කත්වා යදි පත්තෙ පට්ඨසමත්තමෙව හොති, නිසීදිත්වා භුඤ්ජති. යදි අතිරෙකං හොති, අවක්කාරපාතියං පක්ඛිපිත්වා පාතිං පිට්ඨාය භුඤ්ජති. කතභත්තකිච්චො පත්තං ධොවිත්වා වොදකං කත්වා ථවිකාය ඔසාපෙත්වා පත්තච්චරං ගහෙත්වා අත්තනො වසනට්ඨානං පවිසති. දුතියොපි ආගන්ත්වා ඡානාති – “එකො පයමං ආගතො, එකො පච්ඡතො”ති. සො සවෙ පත්තෙ හත්තං පමාණමෙව හොති, භුඤ්ජති. සවෙ මන්දං, අවක්කාරපාතිනො ගහෙත්වා භුඤ්ජති. සවෙ අතිරෙකං හොති, අවක්කාරපාතියං පක්ඛිපිත්වා පමාණමෙව භුඤ්ජිත්වා පුරිමත්ථෙරො විය වසනට්ඨානං පවිසති. තතියොපි ආගන්ත්වා ඡානාති – “ද්වෙ පයමං ආගතා, අභං පච්ඡතො”ති. සොපි දුතියත්ථෙරො විය භුඤ්ජිත්වා කතභත්තකිච්චො පත්තං ධොවිත්වා වොදකං කත්වා ථවිකාය ඔසාපෙත්වා ආසනාති උක්ඛිපිත්වා

පටිසාමෙති; පාතියසටෙ වා පරිභොජනියසටෙ වා අවසෙසං උදකං ඡඩ්ඛෙන්වා සටෙ නිකුජ්ජිත්වා අවක්කාරපාතියං සවෙ අවසෙසභත්තං හොති, තං චුත්තනගෙන ඡහිත්වා පාතියං ධොවිත්වා පටිසාමෙති; භත්තග්ගං සම්මජ්ජති. තතො කචචරං ඡඩ්ඛෙන්වා සම්මජ්ජති. උක්ඛිපිත්වා උපවිකාහි මුත්තට්ඨානෙන ධපෙත්වා පත්තචීවරමාදාය වසනට්ඨානං පවිසති. ඉදං ටෙරානං ඛනිවිභාලෙ අරඤ්ඤෙ භත්තකිච්චකරණට්ඨානෙන භොජනසාලායං වත්තං. ඉදං සන්ධාය, “යො පච්ඡා” තිආදි චුත්තං.

යො පස්සතීතිආදි පන නෙසං අන්තොවිභාලෙ වත්තන්ති වෙදිතඛිඛං. තත්ථ වච්චසටන්ති ආවමනකුම්භිං. ඊත්තන්ති ඊත්තකං. තුච්ඡන්ති තස්සෙව වෙච්චනං. අච්චසභන්ති උක්ඛිපිතුං අසක්කුණෙයාං, අතිභාරියං. භත්ථචිකාරොනාති භත්ථසඤ්ඤාය. තෙ කිර පාතියසටාදීසු යංකිඤ්චි තුච්ඡකං ගහෙත්වා පොක්ඛරණං ගන්ත්වා අන්තො ව ඛනි ව ධොවිත්වා උදකං පරිස්සාවෙන්වා තීරෙ ධපෙත්වා අඤ්ඤං භික්ඛුං භත්ථචිකාරෙන ආමන්තෙත්ති, ඔදිස්ස වා අනොදිස්ස වා සද්දං න කරොන්ති. කස්මා ඔදිස්ස සද්දං න කරොන්ති? තං භික්ඛුං සද්දො ඛාධෙය්‍යාති. කස්මා අනොදිස්ස සද්දං න කරොන්ති? අනොදිස්ස සද්දෙ දින්නො, “අභං පුරෙ, අභං පුරෙ” ති ද්වෙපි නික්ඛමෙය්‍යාං, තතො ද්වීහි කත්තඛිඛකම්මෙ තතියස්ස කම්මච්චෙදො භවෙය්‍යා. සංයතපදසද්දො පන හුත්වා අපරස්ස භික්ඛුනො දිවාට්ඨානසන්තිකං ගන්ත්වා තෙන දිට්ඨභාවං ඤත්වා භත්ථසඤ්ඤං කරොති, තාය සඤ්ඤාය ඉතරො ආගච්ඡති, තතො ද්වෙ ඡනා භත්ථෙත භත්ථං සංසිඛිඛන්තා ද්වීසු භත්ථෙසු ධපෙත්වා උපට්ඨපෙත්ති. තං සන්ධායාහ – “භත්ථචිකාරෙන දුතියං ආමන්තෙත්වා භත්ථචිලඛිසකෙන උපට්ඨපෙමා” ති.

පඤ්චාහිකං ඛො පනාති වාතුද්දසෙ පන්තරසෙ අට්ඨමියන්ති ඉදං තාව පකතිධම්මස්සවනමෙව, තං අඛණ්ඩං කත්වා පඤ්චමෙ පඤ්චමෙ දිවසෙ ද්වෙ ටෙරා නාතිචිකාලෙ න්භායිත්වා අනුරුද්ධත්ථෙරස්ස වසනට්ඨානං ගච්ඡන්ති. තත්ථ තයොපි නිසීදිත්වා තිණ්ණං පිටකානං අඤ්ඤතරස්මිං අඤ්ඤමඤ්ඤං පඤ්භං පුච්ඡන්ති, අඤ්ඤමඤ්ඤං විස්සජ්ජෙත්ති, තෙසං එවං කරොන්තානංයෙව අරුණං උග්ගච්ඡති. තං සන්ධායෙන චුත්තං. එත්තාවතා ටෙරෙන භගවතා අප්පමාදලක්ඛණං පුච්ඡිතෙන පමාදට්ඨානෙසුයෙව අප්පමාදලක්ඛණං විස්සජ්ජිතං හොති. අඤ්ඤෙසඤ්චි භික්ඛුනං භික්ඛාචාරං පවිසනකාලො, නික්ඛමනකාලො, නිවාසනපරිවත්තනං, චීවරපාරුපනං, අන්තොගාමෙ පිණ්ඩාය වරණං ධම්මකථනං, අනුමොදනං, ගාමතො නික්ඛමිත්වා

හත්තකිව්වකරණං, පත්තධොවනං, පත්තඔසාපනං, පත්තචීවරපට්ඨාමනන්ති පපඤ්චකරණට්ඨානානි එතානි. තස්මා ටෙරො අම්භාකං එත්තකං යානං මුඤ්චිත්වා පමාදකාලො නාම නත්ථීති දස්සෙන්නො පමාදට්ඨානෙසුයෙව අප්පමාදලක්ඛණං විස්සජ්ජෙසි.

328. අඵස්ස භගවා සාධුකාරං දත්වා පයමජ්ඣානං පුච්ඡන්තො පුන අත්ථී පන වොතිආදිමාහ. තත්ඵ උත්තරි මනුස්සධම්මාති මනුස්සධම්මතො උත්තරි. අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසොති අරියභාවකරණසමත්ථො ඤ්ඤාණවිසෙසො. කිඤ්ඡි නො සියා, හත්තෙති කස්මා, හත්තෙ, නාධිගතො භවිස්සති, අධිගතොයෙවාති. යාව දෙවාති යාව එව.

329. එවං පයමජ්ඣානාධිගමෙ ඛ්‍යාකතෙ දුතියජ්ඣානාදීති පුච්ඡන්තො එතස්ස පන වොතිආදිමාහ. තත්ඵ සමතික්කමායාති සමතික්කමත්ථාය. පටිජ්ජස්සද්ධියාති පටිජ්ජස්සද්ධත්ථාය. සෙසං සබ්බත්ඵ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. පච්ඡිමපඤ්ඤෙ පන ලොකුත්තරඤ්ඤාණදස්සනවසෙන අධිගතං නිරොධසමාපත්තිං. පුච්ඡන්තො අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසොති ආහ. ටෙරොපි පුච්ඡානුරුපෙනෙව ඛ්‍යාකාසි. තත්ඵ යස්මා වෙදයිතසුඛතො අවෙදයිතසුඛං සන්තතරං පඤ්ඤතරං භොති, තස්මා අඤ්ඤං එසුචිභාරං උත්තරිතරං වා පඤ්ඤතරං වා න සමනුපස්සාමාති ආහ.

330. ධම්මියා කථායාති සාමග්ගිරසානිසංසප්පට්ඨසංයුත්තාය ධම්මියා කථාය. සබ්බෙපි තෙ වතුසු සච්චෙසු පරිනිට්ඨිතකිව්වා, තෙන තෙසං පටිච්චෙධත්ථාය කිඤ්චි කථෙතබ්බං නත්ථී. සාමග්ගිරසෙන පන අයඤ්ච අයඤ්ච ආනිසංසොති සාමග්ගිරසානිසංසමෙව තෙසං භගවා කථෙසි. භගවන්තං අනුසංයාසිත්වාති අනුගන්ත්වා. තෙ කිර භගවතො පත්තචීවරං ගහෙත්වා ටොකං අගමංසු, අඵ භගවා විභාරස්ස පරිච්චෙණපරියන්තං ගතකාලෙ, “ආහරඵ මෙ පත්තචීවරං, තුම්භෙ ඉධෙව තිට්ඨථා”ති පක්කාමි. තතො පටිනිවත්තිත්වාති තතො ධීතට්ඨානතො නිවත්තිත්වා. කීනු ඛො මයං ආයස්මතොති භගවන්තං නිස්සාය පබ්බජ්ජාදීති අධිගන්ත්වාපි අත්තතො ගුණකථාය අට්ටියමානා අධිගමජ්ජිච්ඡතාය ආභංසු. ඉමාසඤ්ච ඉමාසඤ්චාති පයමජ්ඣානාදීනං ලොකියලොකුත්තරානං. චෙතසා චෙතො පරිච්ච විදිතොති අජ්ජ මෙ ආයස්මන්තො ලොකියසමාපත්තියා චිතිනාමෙසුං, අජ්ජ ලොකුත්තරායාති එවං චිත්තෙන චිත්තං පරිච්ඡන්දිත්වා විදිතං. දෙවතාපි මෙති, හත්තෙ අනුරුද්ධ, අජ්ජ අයොසා

නන්දියන්ටෙරො, අජ්ජ අයොසා කිම්බිලන්ටෙරො ඉමාය ව ඉමාය ව සමාපත්තියා විනිනාමෙසීති එවමාරොවෙසුන්ති අත්ථො. පඤ්භාහිපුටියෙනාති තම්පි මයා සයං විදිතන්ති වා දෙවතාහි ආරොචිතන්ති වා එත්තකෙනෙව මුඛං මෙ සජ්ජන්ති කථං සමුට්ඨාපෙත්වා අපුටියෙනෙව මෙ න කථිතං. භගවතා පන පඤ්භාහිපුටියෙන පඤ්භං අහිපුච්ඡිතෙන සතා බ්‍යාකතං, තත්‍ර මෙ කිං න රොච්චාති ආහ.

331. දීඝොති “මණි මාණිවරො දීඝො, අථො සෙරීසකො සභා”ති (දී. නි. 3.293) එවං ආගතො අට්ඨවීසතිසා යක්ඛසෙනාපතීනං අබ්භන්තරො එකො දෙවරාජා. පරජනොති තස්සෙව යක්ඛස්ස නාමං. යෙන භගවා තෙනුපසඬකමීති සො කිර වෙස්සවණෙන පෙසිතො එතං යානං ගච්ඡන්තො භගවන්තං සයං පත්තවීචරං ගහෙත්වා ගිඤ්ජකාවසථතො ගොසිඬගසාලවනස්ස අන්තරෙ දිස්වා භගවා අත්තනා පත්තවීචරං ගහෙත්වා ගොසිඬගසාලවනෙ තිණ්ණං කුලපුත්තානං සන්තිකං ගච්ඡති. අජ්ජ මහති ධම්මදෙසනා භවිස්සති. මයාපි තස්සා දෙසනාය භාගිනා භවිතබ්බන්ති අදිස්සමානෙන කායෙන සත්ථු පදානුපදිකො ගන්ත්වා අවිදුරෙ යත්වා ධම්මං සුත්වා සත්ථරී ගච්ඡන්තෙපි න ගතො, – “ඉමෙ ථෙරා කිං කරිස්සන්ති”ති දස්සන්තං පන තත්ථෙව ධීතො. අථ තෙ ද්වෙ ථෙරෙ අනුරුද්ධත්ථෙරං පලිවෙයෙන්තෙ දිස්වා, – “ඉමෙ ථෙරා භගවන්තං නිස්සාය පබ්බජ්ජාදයො සබ්බගුණෙ අධිගන්ත්වාපි භගවතොව මච්ඡරායන්ති, න සහන්ති, අතිවිය නිලීයන්ති පටිච්ඡාදෙන්ති, න දානි තෙසං පටිච්ඡාදෙතං දස්සාමි, පට්ඨිතො යාව බ්‍රහ්මලොකා එතෙසං ගුණෙ පකාසෙස්සාමි”ති වින්තෙත්වා යෙන භගවා තෙනුපසඬකමී.

ලාභා වත, හන්තෙති යෙ, හන්තෙ, වජ්ජීරට්ඨවාසිනො භගවන්තඤ්ච ඉමෙ ව තයො කුලපුත්තෙ පස්සිතුං ලහන්ති, වන්දිතුං ලහන්ති, දෙයාධම්මං දාතුං ලහන්ති, ධම්මං සොතුං ලහන්ති, තෙසං ලාභා, හන්තෙ, වජ්ජීනන්ති අත්ථො. සද්දං සුත්වාති සො කිර අත්තනො යක්ඛානුභාවෙන මහන්තං සද්දං කත්වා සකලං වජ්ජීරට්ඨං අජ්ඣොත්ථරන්තො තං වාවං නිච්ඡාරෙසී. තෙන වස්ස තෙසු රුක්ඛපබ්බතාදීසු අධිවත්ථා භුම්මා දෙවතා සද්දං අස්සොසුං. තං සන්ධාය චුත්තං – “සද්දං සුත්වා”ති. අනුස්සාවෙසුන්ති මහන්තං සද්දං සුත්වා සාවෙසුං. එස නයො සබ්බත්ථ. යාව බ්‍රහ්මලොකාති යාව අකනිට්ඨබ්‍රහ්මලොකා. තඤ්චෙපි කුලන්ති, “අම්භාකං කුලතො නික්ඛමීත්වා ඉමෙ කුලපුත්තා පබ්බජ්ජා එවං සීලවන්තො ගුණවන්තො ආචාරසම්පන්නා කල්‍යාණධම්මා”ති එවං තඤ්චෙපි කුලං එතෙ තයො කුලපුත්තෙ පසන්නචිත්තං.

අනුස්සරයානි එවං සබ්බත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. ඉති භගවා යථානුසන්ධිනාව දෙසනං
නිට්ඨපෙසීති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

චූළගොසිඨගසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

වූළගොසිඬගසුත්තවණ්ණනා (ටීකා)

325. ඤාතීනං (අ. නි. ටී. 3.6.19) නිවාසට්ඨානභූතො ගාමො ඤාතිකො, සො ඵච නාතිකො. සො කීර ගාමො යෙසං සන්තකො, තෙසං පුබ්බපුරිසෙන අත්තනො ඤාතීනං සාධාරණභාවෙන නිවෙසිතො, තෙන “නාතිකො”ති පඤ්ඤායිත්ථ. අථ පච්ඡා තත්ථ ද්වීහි දායාදෙහි ද්විධා විහජ්ජිතවා පරිභුත්තො. තෙනාහ “ද්වීත්තං වූළපිතිමහාපිතිපුත්තානං ද්වෙ ගාමා”ති. ගිඤ්ජකා වූච්චන්ති ඉට්ඨකා, ගිඤ්ජකාහියෙව කතො ආවසථො ගිඤ්ජකාවසථො. තස්මිං කීර පදෙසෙ මත්තිකා සක්ඛරමරුමිඛවාලිකාදීහි අසම්මිස්සා අකඨිනා සණ්භා සුබ්බමා, තාය කතානි කුලාලභාජනානිපි සිලාමයානි විය දල්භානි, තස්මා තෙ උපාසකා තාය මත්තිකාය දීසපුචුලඉට්ඨකා කාරෙත්වා තාහි යපෙත්වා ද්වාරබාහවාතපානකවාටතුලායො සෙසං සබ්බං දබ්බසම්භාරෙන විනා ඉට්ඨකාහි ඵච පාසාදං කාරෙසුං. තෙනාහ “ඉට්ඨකාභෙවා”තිආදි.

ගොසිඬගසාලවනදායන්ති ගොසිඬගසාලවනන්ති ලද්ධනාමං රක්ඛිතං අරඤ්ඤං. ඡෙට්ඨකරුක්ඛස්සාති වනජ්ජනිභුත්තස්ස සාලරුක්ඛස්ස. සාමග්ගිරසන්ති සමග්ගභාවාදිගුණං විවෙකසුඛං. උපරිපණ්ණාසකෙ උපක්කිලෙසසුත්තෙ (ම. නි. 3.237-238) පුචුජ්ජනකාලො කථිතො, ඉධ වූළගොසිඬගසුත්තෙ ඛිණ්ණාසවකාලො කථිතො. කතකිච්චාපි හි තෙ මහාපෙරා අත්තනො දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරං පරෙසං දිට්ඨානුගතිං ආපජ්ජනඤ්ච සම්පස්සන්තා පරමඤ්ච විවෙකං අනුබ්බහන්තා සාමග්ගිරසං අනුභවමානා තත්ථ විහරන්ති. තදාති තස්මිං උපක්කිලෙසසුත්තදෙසනාකාලෙ. තෙති අනුරුද්ධජ්ජමුඛා කුලපුත්තා. ලද්ධස්සාදාති විපස්සනාය විථිපට්ඨන්තියා අධිගතස්සාදා. විපස්සනා හි පුබ්බඛෙතාපරං විසෙසං ආවහන්ති පචත්තමානා සාතිසයං පීතිසොමනස්සං ආවහති. තෙනාහ භගවා –

“යතො යතො සම්මසති, ඛන්ධානං උදයබ්බයං;

ලහති පීතිපාමොජ්ජං, අමතං තං විජානත”න්ති. (ධ. ප. 374);

ලද්ධපතිටියා මග්ගඵලාධිගමනෙන. සති හි මග්ගඵලාධිගමෙ සාසනෙ පතිටියා ලද්ධා නාම හොති, නො අඤ්ඤාටා.

කාමං සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානාපි මහාසාවකපරියාපන්නාව, අග්ගසාවකභාවෙන පන නෙසං විසෙසදස්සන්තං “ධම්මසෙනාපතිමහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරෙසු වා”ති විසුං ගහණං. සතිපි හි සාමඤ්ඤයොගෙ විසෙසවන්තො විසුං ගස්හන්ති යථා “බ්‍රාහ්මණා ආගතා, වාසිටියොපි ආගතො”ති. තෙසු පන විසුං ගහිතෙසුපි “අසීතිමහාසාවකෙසු”ති අසීතිග්ගහණං අප්පකං උනමධිකං වා ගණනුපගං න හොතිති. අන්තමසොති ඉදං ධම්මහණ්ඩාගාරිකස්ස උපටියාකභාවෙන ආසන්නවාරිතාය චුත්තං. අනීකාති හත්ථානීකා, හත්ථානීකතො හත්ථීසමුහතොති අත්ථො. කාලසීහො යෙභුයොන යුච්චරොති කත්වා චුත්තං “යුථා නිස්සටො කාලසීහො වියා”ති. කෙසරී පන එකචරොච. වාතච්ඡන්තො වලාහකො වියාති වාතච්ඡන්තො පබ්බතකුට්ඨපමාණො වලාහකච්ඡෙදො විය. තෙසං පග්ගණ්හනතොති යථා නාම ජීසච්ඡිතස්ස හොජනෙ, පිපාසිතස්ස පානීයෙ, සීතෙන චුට්ඨස්ස උණ්හෙ, උණ්හෙන චුට්ඨස්ස සීතෙ, දුක්ඛිතස්ස සුඛෙ අහිරුචි උප්පජ්ජති, එවමෙවං හගවතො කොසම්බකෙ හික්ඛු අඤ්ඤමඤ්ඤං විවාදාපන්නෙ දිස්වා අපරෙ සමග්ගවාසං වසන්තෙ ආවජ්ජිතස්ස ඉමෙ තයො කුලපුත්තා ආපාඨං ආගමිංසු, අථ නෙ පග්ගණ්හිතුකාමො උපසඬිකමී, එවායං පටිපත්තිඅනුක්කමෙන කොසම්බකානං හික්ඛුනං විනයනුපායො හොතිති. තෙනාහ “තෙසං පග්ගණ්හනතො”ති. එතෙනෙව පච්ඡිමජනනං අනුකම්පනතොති ඉදම්පි කාරණං එකදෙසෙන සංවණ්ණිතන්ති දට්ඨබ්බං. උක්කංසිත්වාති යථාභූතෙහි ගුණෙහි සම්පහංසනෙන විසෙසෙත්වා විසිටියෙ කත්වා පසංසාවසෙන චෙතං ආමෙඬිතවචනං.

තං අරඤ්ඤං රක්ඛති වනසාමිතා ආණත්තො. රක්ඛිතගොපිතං වනසණ්ඩං, න මහාවනාදි විය අපරිග්ගහිතං. සීලාදිප්පහෙදාය අත්තත්ථාය පටිපන්නා අත්තකාමා, න අපරිච්චත්තසිනෙහාති ආහ “අත්තනො හිතං කාමයමානා”ති. තෙනාහ “යො හී”තිආදි. හින්දෙයාති විනාසෙයා.

දුබ්බලමනුස්සාති පඤ්ඤාය දුබ්බලා අවිද්දසුනො මනුස්සා. තානීති අහිජාතිආදීසු උප්පන්නපාටිභාරියාති. විවරගබ්බෙන පටිච්ජාදෙත්වාති විවරසඬිධාතෙ ඔවරකෙ

නිගුණිත්වා විය. න හි වීචරපාරුපනමත්තෙන බුද්ධානුභාවො පටිච්ඡන්තො හොති. “මා සුධ කොවිමං බුද්ධානුභාවං අඤ්ඤාසී”ති පන තථාරූපෙන ඉද්ධාභිසඬ්ඛාරෙන තං ඡාදෙත්වා ගතො භගවා තථා චුත්තො. තෙනාහ “අඤ්ඤාතකචෙසෙන අගමාසී”ති.

අභික්කමථාති පදං අභිමුඛභාවෙන විධිමුඛෙන වදනීති ආහ “ඉතො ආගච්ඡතා”ති. බුද්ධානං කායො නාම සුවිසුද්ධජාතිමණි විය සොහනො, කිඤ්චි මලං අපනොතඛිඛං නත්ථි, කිමත්ථං භගවා පාදෙ පක්ඛාලෙසීති ආහ “බුද්ධාන”න්තිආදි.

326. අනුරුද්ධාති වා එකසෙසනසෙන චුත්තං විරූපෙකසෙසස්සපි ඉච්ඡිතඛිඛත්තා, එවඤ්ච කත්වා බහුවචනනිද්දෙසොපි සමත්ථිතො හොති. ඉරියාපථො ඛමතීති සරීරස්ස ලහුට්ඨානතාය චතුඛිඛිධොපි ඉරියාපථො සුඛප්පචත්තිකො. ජීවිතං යාපෙතීති යාපනාලක්ඛණං ජීවිතං ඉමං සරීරයන්තං යාපෙති සුඛෙන පචත්තෙති. උච්චිකයාගුං වා කචච්ඡුභික්ඛං වාති ඉදං මකරචුත්තියා මිස්සකභත්තෙන යාපනං චත්තන්ති කත්වා චුත්තං. තෙනාහ “භික්ඛාචාරචත්තං පුච්ඡතී”ති.

අඤ්ඤමඤ්ඤං සංසන්දනීති සනිපි උභයෙසං කලාපානං පරමත්ථතො හෙදෙ පචුරජනෙහි දුච්ඤ්ඤෙය්‍යනානත්තං බිරොදකසම්මොදිතං අච්චන්තමෙව සංසට්ඨං විය හුත්වා තිට්ඨති. තෙනාහ “විසුං න හොති, එකත්තං විය උපෙතී”ති. පියභාවදීපනානි චක්ඛනි පියචක්ඛනි. පියායති, පියායිතඛිඛොති වා පියොති. සමග්ගවාසස්ස යං එකන්තකාරණං, තං පුච්ඡන්තො භගවා “යථා කථං පනා”තිආදිමාහාති “කථන්ති කාරණපුච්ඡා”ති චුත්තං. යො නෙසං මෙත්තාසහිතානංයෙව කම්මාදීනං අඤ්ඤමඤ්ඤස්මිං පච්චුපට්ඨානාකාරො, තං සන්ධාය “කථ”න්ති පුච්ඡා. තථා හි පරතො “එවං ඛො මයං, භන්තෙ”තිආදිනා ටෙරෙහි විස්සජ්ජනං කථිතං.

මිත්තං එතස්ස අත්ථිති මෙත්තං, කායකම්මං. ආචීති පකාසං. රහොති අප්පකාසං. යඤ්චි උද්දිස්ස මෙත්තං කායකම්මං පච්චුපට්ඨපෙති, තං තස්ස සම්මුඛා වෙ, පකාසං හොති, පරම්මුඛා වෙ, අප්පකාසං. තෙනාහ “ආචී වෙච රහො වාති සම්මුඛා වෙච පරම්මුඛා වා”ති. ඉතරානීති පරම්මුඛා කායචචිකම්මානි. “තත්ථා”තිආදිනා සඬ්ඛෙපතො චුත්තමත්ථං විචරිතුං “යං හී”තිආදි චුත්තං. සම්මජ්ජනාදිවසෙන පට්ඨග්ගිතඛිඛයුත්තං ඨානං වා. තථෙචාති යථා සම්මුඛා කතෙ මෙත්තාකායකම්මෙ චුත්තං, තථෙච. “කච්චි

බමනිය''න්ති එවමාදිකා කලා සම්මොදනියකලා. යලා පරෙහි සද්ධිං අත්තනො ඡද්දං න හොති, තලා පටිසන්ථාරවසෙන පවත්තා කලා පටිසන්ථාරකලා. “අහො තදා ඵෙරෙන මය්හං දිත්තො ඔවාදො, දිත්තා අනුසාසනී”ති එවං කාලන්තරෙ සරිතබ්බයුත්තා, ඡසාරණියපටිසංයුත්තා වා කලා සාරණියකලා. සුත්තපදං නික්ඛිපිත්වා තස්ස අත්ථනිද්දෙසවසෙන සීලාදිධම්මපටිසංයුත්තා කලා ධම්මීකලා. සරෙන සුත්තස්ස උච්චාරණං සරහඤ්ඤං. පඤ්භස්ස ඤාතුං ඉච්ඡිතස්ස අත්ථස්ස පුච්ඡනං පඤ්භපුච්ඡනං. තස්ස යථාපුච්ඡිතස්සආදිසනං පඤ්භච්ඡිසජ්ජනං. එවං සමන්තාහරතොති එවං මනසිකරොතො, එවං මෙත්තං උපසංහරතොති අත්ථො.

එකතො කාතුං න සක්කා, තස්මා නානා. භීතට්ඨොනාති අත්තනො විය අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස භිතභාවෙන. නිරන්තරට්ඨොනාති අත්තරාභාවෙන හෙදාභාවෙන. අචිග්ගභට්ඨොනාති අචිරොධභාවෙන. සමග්ගට්ඨොනාති සභිතභාවෙන. පරිහණ්ඩං කත්ථාති බහලතනුමත්තිකාලෙපෙහි ලිම්පෙත්වා. චීවරං වා ධොවන්තීති අත්තනො චීවරං වා ධොවන්ති. පරිහණ්ඩං වාති අත්තනො පණ්ණසාලාය පරිහණ්ඩං වා කරොන්ති.

327. පටිච්චරුද්ධා එවාති එත්ථාපි “යෙභුයොනා”ති පදං ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. තෙසං අජ්ජමාදලක්ඛණන්ති තෙසං අජ්ජමජ්ජනසභාවං. කච්චි පන වො අනුරුද්ධා සමග්ගාති එත්ථාපි වොති නිපාතමත්තං, පච්චත්තවචනං වා, කච්චි තුම්හෙති එවමත්ථො වෙදිතබ්බො. සමුග්ගපාතින්ති සමුග්ගපුට්ඨසදිසං පාතිං.

පණ්ණසාලායං අත්තනො බහි ව සම්මජ්ජනෙන සොධිතභිගණතා වත්තපටිපත්ති. පටිච්චසමත්තමෙවාති අත්තනො යාපනපටිච්චසමත්තමෙව. ඔසාපෙත්වාති පක්ඛිපිත්වා. පමාණමෙවාති අත්තනො යාපනපමාණමෙව. චුත්තනයෙන ඡහිත්ථාති පාළියං චුත්තනයෙන ඡහිත්ථා.

හත්ථොන හත්ථං සංසිබ්බන්තාති අත්තනො හත්ථොන ඉතරස්ස හත්ථං දුල්භග්ගභණවසෙන බන්ධන්තා. විලඬිසෙති දෙසන්තරං පාපෙති එතෙනාති විලඬිසකො, හත්ථො. හත්ථො එව විලඬිසකො හත්ථවිලඬිසකො, තෙන හත්ථවිලඬිසකෙන.

තං අබණ්ඩං කත්වාති තං තීසුපි දිවසෙසු ධම්මස්සවනං පවත්තනවසෙන අබණ්ඩිකං කත්වා. එතන්ති “පඤ්චාහිකං බො පනා” තිආදිවචනං. පඤ්චමෙ පඤ්චමෙ අහනි භවතීති පඤ්චාහිකං. භගවතා පුච්ඡිතෙන අනුරුද්ධත්ථෙරෙන. පමාදට්ඨානෙසුයෙවාති අඤ්ඤෙසං පමාදට්ඨානෙසුයෙව. “පමාදට්ඨානෙසුයෙවා” ති චුත්තමෙවත්ථං පාකට්තරං කාතුං “අඤ්ඤෙසඤ්ඤී” තිආදි චුත්තං. පපඤ්චකරණට්ඨානානීති කථාපපඤ්චස්ස කරණට්ඨානානි විස්සට්ඨකථාපවත්තනෙන කම්මට්ඨානෙ පමජ්ජනට්ඨානානි. තත්ථාපි “මයං, භන්තෙ, කම්මට්ඨානවිරුද්ධං න පටිපජ්ජාමා” ති සිබාජ්ජත්තං අත්තනො අජ්ජමාදලක්ඛණං ථෙරො දස්සෙති. එත්තකං යානං මුඤ්චිත්වාති පන ඉදං තදා විහාරසමාපත්තීනං වළඤ්ජාභාවෙන චුත්තං.

328. ඤානස්ස අධිජ්ජෙතත්තා “අලමරියඤාණදස්සනවීසෙසො” ඉච්චෙව චුත්තං. අත්තනො සම්මාපටිපන්නතාය සත්ථු විත්තාරාධනත්ථං තස්ස ව විසෙසාධිගමස්ස සත්ථු පච්චක්ඛභාවතො ථෙරො “කිඤ්ඤී නො සියා, භන්තෙ” ති ආභ. යාවදෙවාති යත්තකං කාලං එකං දිවසභාගං වා සකලරත්තිං වා යාව සත්ත වා දිවසෙ.

329. සමතික්කමායාති සම්මදෙව අතික්කමනාය. සති හි උපරි විසෙසාධිගමෙ හෙට්ඨිමජ්ඤානං සමතික්කන්තං නාම හොති පටිපජ්ජස්සද්ධි ව. තෙනාහ “පටිපජ්ජස්සද්ධියා” ති. ඤාණදස්සනවීසෙසොති කාරණුපවාරෙන චුත්තොති වෙදිතඛිබො. වෙදයිතසුඛතොති වෙදනාසහිතජ්ඤානසුඛතො වා ඵලසුඛතො වා. අවෙදයිතසුඛත්ති නිබ්බානසුඛං විය වෙදනාරහිතං සුඛං. අවෙදයිතසුඛත්ති ව නිදස්සනමත්තමෙතං, තං පන අඵස්සං අසඤ්ඤං අවෙතනන්ති සබ්බවිත්තවෙතසිකරහිතමෙව. තතො ව සතිපි රුපධම්මජ්ජවත්තියං තස්ස අවෙතනත්තා සබ්බසො සඛ්ඛාරදුක්ඛවිරහිතතාය සන්තතරා පණිතතරා ව නිරොධසමාපත්තීති චුච්චතෙ. තෙනාහ “අවෙදයිතසුඛං සන්තතරං පණිතතරං හොතී” ති. තෙන චුත්තං “ඉමමභා වා” තිආදි.

330. සාමග්ගිරසානිසංසමෙව නෙසං භගවා කථෙසි අජ්ඤාසයානුකූලත්තා තස්ස. අනුසාවෙත්වාති අනුපගමනවසෙන සම්මදෙව ආරොචෙත්වා. “අනුසංසාවෙත්වා” ති වා පායො, සො ඵචත්ථො. තතො පටිනිවත්තිත්වාති එතරහි භගවතො එකවිභාරෙ අජ්ඤාසයොති සත්ථු මනං ගණ්හන්තා “ඉධෙව තිට්ඨතා” ති විස්සජ්ජිතට්ඨානතො

නිවන්තිත්වා. පබ්බජ්ජාදීනීති ආදි-සද්දෙන උපසම්පදා-විසුද්ධි-ධුතකම්මට්ඨානානුයොග-
 ක්කානවිමොක්ඛ-සමාපත්ති-ඤාණදස්සන-මග්ගභාවනා-ඵලසච්ඡිකිරියාදිකෙ
 සඛිගණ්හාති. අධිගන්ත්වාපීති පි-සද්දෙන යථාධිගතානම්පි. අත්තනො ගුණකථාය
 අට්ටියමානාති හගවන්තං නිස්සාය අධිගන්ත්වාපි ධම්මාධිකරණං
 සත්ථුච්චෙහසාභාවදීපනෙ හගවතො පාකට්ඨගුණානං කථාය අට්ටියමානාපීති යොජනා.
 දෙවතාති තංතංසමාපත්තිලාභිනියො දෙවතා. මුඛං මෙ සජ්ජන්ති මුඛං මෙ කථනෙ
 සමත්ථං, කථනෙ යොග්ගන්ති අත්ථො.

331. එවං ආගතොති එවං ආටානාටියසුත්තෙ ආගතො. පලිචෙයෙත්තෙති
 වොදෙන්තෙ. මච්ඡරායන්තීති අත්තනො ගුණානං හගවතොපි ආරොචනං අසභමානා
 මච්ඡරායන්තීති සො චිත්තෙතීති කත්වා චුත්තං.

01 තෙසං ලාභාති තෙසං වජ්ජීරාජුනං වජ්ජීරට්ඨවාසීනඤ්ච මනුස්සත්තං,
 පතිරුපදෙසවාසාදිකො, හගවතො තිණ්ණඤ්ච කුලපුත්තානං
 දස්සනවන්දනදානධම්මස්සවනාදයො ලාභා. සුලද්ධා ලාභාති යොජනා. පසන්තචිත්තං
 අනුස්සරෙය්‍යාති තං කුලඤ්ඤෙතං සීලාදිගුණෙ චිත්තං පසාදෙන්වා අනුස්සරෙය්‍යා. චුත්තං
 තෙසං “අනුස්සරණම්පාහං, භික්ඛවෙ, තෙසං භික්ඛුනං බහුපකාරං වදාමී”ති (ඉතිචු. 104;
 සං. නි. 5.184).

චූළගොසිඛිගසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.